

Czytania: Rz 5,12. 15b. 17-19. 20b-21; Ps 40 (39), 7-8a. 8b-10. 17; Akłamacja Łk 21, 36; Ewangelia Łk 12, 35-38

W dzisiejszym pierwszym czytaniu św. Paweł wyjaśnia czym jest zbawienie i usprawiedliwienie, którego dokonał Bóg. Św. Paweł mówi o wyzwoleniu z pewnych konsekwencji grzechu pierworodnego, grzechu Adama, przez którego grzech wszedł na świat, zaczął dominować nad osłabioną naturą ludzką. Dlatego Paweł mówi, że wszyscy zgrzeszyli, to znaczy mają udział przez naturę w tym grzechu Adama. Chrystus jest tym, który ten nasz związek, człowieka z Bogiem odradza i odbudowuje, wprowadza na wyższy poziom, dzięki Niemu spłynęła na nas łaska i dar Boży, na który nie zasłużyliśmy, ale jest darem wysłużonym przez posłuszeństwo Jezusa. Posłuszeństwo, które sprowadziło na wszystkich ludzi usprawiedliwienie dające życie, dające nam możliwość rozwijania życia duchowego w przyjaźni z Bogiem i otwierające nam drogę do życia wiecznego. Pan Bóg nie pozostawił człowieka bez opieki i tam, gdzie wzmógł się grzech, tam obficie rozlała się łaska. Dzięki łasce Bożej jesteśmy zbawieni i zbawienie jest też otwartą bramą, przez którą wchodzi się do życia wiecznego przez dobre uczynki. I także obecnie Pan Bóg nie pozostawia nas samych, kiedy popadamy w grzech osobisty, ale cały czas dotyka nas Jego łaska, która pociągną nas na drogę nawrócenia, drogę powrotu do Boga. W tych miejscach, gdzie jesteśmy dotknięci, osłabieni czy nawet zepsuci, zranieni przez grzech, Pan Bóg jeszcze usilniej przychodzi do nas ze swoją łaską, aby nas uzdrowić i uwolnić, dlatego mówimy, że łaską Pana Boga jesteśmy zbawieni. Z naszej strony jednak też potrzebna jest wola współpracy z łaską, czyli potrzebne jest nasze zaangażowanie. A efektami tej współpracy są nasze dobre uczynki, które są widzialnymi znakami dobrze wykorzystanej łaski Pan Boga.

Prośmy Pan Boga, abyśmy byli zawsze przygotowani i zdolni do współpracy z Jego łaską tu na ziemi, a przez to byli przygotowani na spotkanie z Nim w wieczności. Abyśmy mogli powtarzać jak psalmista: „Radością jest dla mnie pełnić Twoją wolę, mój Boże, a Twoje prawo mieszka w moim sercu”.

o. Wiesław Jonczyk SJ